

РЕШЕНИЕ

№ 60

гр. Враца, 17.03.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ВРАЦА, I-ВИ ВЪЗЗИВЕН ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в закрито заседание на седемнадесети март през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Надя Г. Пеловска-Дилкова

Членове: Мирослав Д. Досов
Росица Ив. Маркова

като разгледа докладваното от Мирослав Д. Досов Въззивно гражданско дело № 20211400500295 по описа за 2021 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.435 и сл. от ГПК.

Образувано е по жалба на длъжника С. С. С., ЕГН *****, с адрес: гр.*** против действия на ДСИ при РС-Козлодуй по изпълнително дело №342/2013 год. по описа на СИС при РС-Козлодуй по извършване на опис на 18.05.2021 год. и изнасяне на публична продажба на недвижим имот, за който се твърди несеквестируемост: 1/2 идеална част от недвижим имот, находящ се в гр.***.

Жалбоподателят твърди, че изпълнението е насочено против единственото му жилище, което на основание чл.444, т.7 от ГПК е несеквестируемо и по отношение на него не може да се насочва принудително изпълнение. Няма данни за отпадане на несеквестируемостта на основание чл.445 от ГПК, няма и данни жилището да надхвърля неговите и на семейството му жилищни нужди, както и от евентуално надвишаващата част да се обособи самостоятелен обект.

Сочи, че от представения по изпълнителното дело договор за безвъзмездно право на ползване на имот - общинска собственост №190/23.07.2014 год. на Община Козлодуй е видно, че на него му е предоставено само право на ползване на поземления имот, без жилищните сгради, които сгради са също общинска собственост. Признава, че е декларирал тези сгради пред Община Козлодуй като своя собственост, а не като ползвател, но счита, че не е имал законово основание за това, тъй като не са издавани документи за собственост на сградите на негово име и тези сгради са собственост на

собственика на поземления имот Община Козлодуй.

Моли да бъдат отменени действията на съдебния изпълнител по насочване на изпълнението върху несеквестируемия имот.

Претендира разноси.

Представя под опис писмени доказателства.

С допълнителна молба представя документи, според които на 17.06.2021 год. договорът между него и Община Козлодуй е прекратен и е сключен нов договор за поземления имот с трето за изпълнителното производство лице. Със същата молба жалбоподателят заявява, че съпругата му Д. К. С. никога не е притежавала имот в гр.София, и моли съда служебно да изиска от Агенция по вписванията при РС-София копие от нот.акт №52 от 25.09.2001 год. на РС-София, записан в представената по изп.дело справка от ИКАР като документ, удостоверяващ съпругата на ищеца за собственик на 1/2 идеална част от *** в гр.***. Заявява, че нито той, нито съпругата му познават лицето С. Б. С., посочено като съсобственик на имота в гр.София.

В срока по чл.436,ал.3 от ГПК е постъпило възражение от взыскателя "АЕЦ Козлодуй"ЕАД-гр.Козлодуй, в което се поддържа, че жалбата е неоснователна и с нея се цели само и единствено забавяне на изпълнението по отношение на недвижимия имот, който е описан, оценен и предстои да бъде изнесен на публична продажба от ДСИ по надлежния ред без никакви възражения от страна на длъжника при извършване на изпълнителните действия.

Взыскателят сочи, че към 21.05.2021 год. общият размер на дълга на С.С. е в размер на 24 526.00 лв., като същевременно от налични документи е видно, че след образуване на изпълнително дело №342/2013 год. той и съпругата му са извършили "достатъчно на брой" разпоредителни сделки с недвижими имоти с цел да се обеднят и взыскателят да не може да събере вземанията си чрез осребряване на имущество.

Сочи също, че несеквестируемостта на непотребимите вещи е забрана за тяхното осребряване, но твърди, че в конкретния случай длъжникът и съпругата му притежават и други жилища. Съпругата Д. С. е собственик на 1/2 идеална част от *** в гр.***, според приложена по делото справка за деклариран имот от НАП, придобит по време на брака ѝ с длъжника. А в полза на самия длъжник е учредено вещно право на ползване върху собствен на Община Козлодуй имот, находящ се на *** в града, на който адрес той е регистриран, там получава книжа по делото и там е откриван от органите на МВР за принудително довеждане за извършване на изпълнителни действия. В този собствен на Община Козлодуй длъжникът С. си е построил 3 жилищни сгради с обща застроена площ от 179.00 кв.м. и разгъната застроена площ от 412,00 кв.м., които е декларирал като своя собственост още през 2014 год. и които напълно задоволяват жилищните нужди на тричленното му семейство, включващо него, съпругата му и майка му. Взыскателят счита, че изложеното от него е индиция, че длъжникът е обезпечил жилищната си нужда, като има друго жилище, което е

декларирал като своя собственост и за което дължи данъци на Община Козлодуй.

Моли жалбата да бъде отхвърлена, а действията на ДСИ потвърдени.

Претендира разноски.

Представя под опис писмени доказателства.

На основание чл.436,ал.3,изр.2 от ГПК ДСИ М. Д. е представила мотиви, в които изразява становище за неоснователност на жалбата.

Проследява в хронологичен ред развитието на производството по изп.дело №342/2013 год., включващо и присъединяване към изпълнителното дело на други изпълнителни листове и изпълнителни дела със същите страни . Сочи, че по искане на вискателя с постановление от 27.05.2015 год. е наложила възбрана върху 1/2 идеална част от недвижим имот, находящ се в гр.***, собственост на длъжника в режим на СИО, която възбрана е вписана в Служба по вписванията на същата дата. Насрочваните са през годините няколко дати за опис на възбранения имот, като длъжникът и съпругата му са уведомявани, но по различни причини, включително и поет от длъжника ангажимент за плащане, опис не е извършен. Установила е, че имотът е ипотекиран през 2005 год. за обезпечаване на вземане на "Юробанк България" АД, като ипотека е подновена през 2015 год. С молба от 22.05.2020 год. вискателят е поискал да бъде насрочен опис на възбранения имот. Ипотекарният кредитор е уведомен, че е присъединен по право кредитор и изпълнението се насочва към ипотекирания имот. Описът е извършен на 18.05.2021 год. в присъствието на страните, възложена е оценка, която е изготвена от вещото лице на 26.05.2021 год., като заключението е изпратено на страните.

Счита, че жалбата е неоснователна, тъй като съпругата на длъжника притежава 1/2 идеална част от *** в гр.***, от което следва, че възбраненият и описан имот на длъжника не е несеквестрируем. Установено е също, че длъжникът и семейството му живеят и са адресно регистрирани по настоящ адрес в имот на *** в гр.Козлодуй, съставляващ общинско дворно място, предоставено на длъжника и семейството му за безвъзмездно ползване. Върху този имот са построени, макар и незаконно, три броя сгради, две от които са жилищни и служат за задоволяване на жилищните нужди на длъжника и семейството му. Освен това, длъжникът по изпълнителното дело има и качеството на ипотекарен длъжник по отношение на имота, който смята за несеквестрируем, като с учредяването на ипотека сам се е лишил от предоставената му от чл. 444,т.7 от ГПК защита.

След като се запозна с приложеното копие от изпълнително дело №342/2013 год. по описа на СИС при РС-Козлодуй и обсъди изложените от страните и съдебния изпълнител доводи, съдът приема следното:

По допустимостта на жалбата:

Жалбата е процесуално допустима - подадена е в срок от легитимирана страна - длъжник в изпълнителното производство, против подлежащи на обжалване действия

на съдебния изпълнител.

Съгласно чл.435,ал.2,т.2 от ГПК, длъжникът може да обжалва насочването на изпълнението върху имущество, което счита за несеквестируемо, а съобразно дадените в т.1 на ТР №2/2013 по тълкувателно дело №2/2013 год. на ОСГТК на ВКС разяснения, в хипотеза на насочване на изпълнение върху несеквестируема вещ срокът за обжалване е едноседмичен и тече от съобщението за насрочване на проданта. В конкретния случай публична продан не е насрочена, а според същото ТР №2/2013 год. преждевременно подадената жалба е винаги допустима.

По доказателствата и доказателствените искания на жалбоподателя:

Представените с жалбата документи не следва да бъдат приемани, тъй като са налични по изпълнителното дело.

Следва да бъдат приети представените с допълнителната молба Заповед №318/17.06.2021 год. на Кмета на Община Козлодуй, Заповед 219/17.06.2021 год. на Кмета на Община Козлодуй и договор №185/17.06.2021 год. за безвъзмездно право на ползване на имот-общинска собственост, сключен между Кмета на Община Козлодуй и С.С. М. от гр.Козлодуй.

Неоснователно е искането на жалбоподателя за служебно събиране на писмени доказателства, тъй като съгласно чл.437,ал.3 от ГПК съдът разглежда делото въз основа на данните по изпълнителното дело и представените от страните доказателства. Следва да се отбележи също, че съпругата на длъжника може да се снабди с препис от посочения в молбата нотариален акт, тъй като е страна по него.

По доказателствата и доказателствените искания на ответника - взыскател:

Следва да бъде прието представеното копие от справка от НАП относно деклариран имоти за ЕГН *****, находяща се на л.34 от настоящето дело и номерирана като л.138 от изпълнителното дело, тъй като тя не се съдържа в изпратеното на съда копие от изп.дело №342/2013 год., а както страните, така и съдебният изпълнител се позовават на тази справка.

Следва да бъде приети също изготвената на 31.05.2021 год. справка за размера на дълга по изп.дело №342/2013 год. към тази дата и справките от Служба по вписванията - гр.Козлодуй от 03.06.2021 год.

Останалите документи не следва да бъдат приемани, тъй като са налични по изпълнителното дело.

По основателността на жалбата.:

Изпълнително дело №342/2013 год. по описа на СИС при РС-Козлодуй е образувано на 28.10.2013 год. по молба на "АЕЦ Козлодуй"ЕАД против С. С. С. въз основа на изпълнителен лист от 12.08.2013 год., издаден по гр.дело №1246/2012 год. на РС-Козлодуй, по който длъжникът е осъден да заплати на взыскателя общо 5789.61 лв., дължими за период от 21.09.2009 год. до 29.02.2012 год., ведно със законна лихва от 21.09.2012 год. и разноси от 866.00 лв.

Поканата за доброволно изпълнение е връчена лично на длъжника С.С. на 22.11.2013 год. /л.23/, но такова изпълнение не е последвало.

Впоследствие е присъединено за събиране вземане на "АЕЦ Козлодуй" ЕАД против С. С. С. по изпълнителен лист от 02.10.2014 год., издаден по ч.гр.дело №811/2014 год. на РС-Козлодуй. Присъединени са също изпълнително дело №257/2015 год., изпълнително дело №438/2016 год. и изпълнително дело №57/2021 год., всички с взыскател "АЕЦ Козлодуй"ЕАД и длъжник С. С. С., като вземанията на взыскателя по всичките 5 изпълнителни листа са за незаплатена от длъжника топлинна енергия за различни периоди..

От извършените от ДСИ справки е установено, че към 05.11.2013 год. длъжникът е съсобственик заедно с Д. К. С. на жилище в гр. Козлодуй - *** с площ 75.71 кв.м., върху който на 14.12.2005 год. е учредена ипотека за обезпечаване вземане на кредитора "ДЗИ Банк"АД спрямо кредитополучателя С. С. С.. Ипотеката е подновена през 2015 год. от "Юробанк България"АД - универсален правоприемник на "ДЗИ Банк". По тези факти няма спор между страните.

От извършената на 17.12.2014 год. от ДСИ справка по реда на Наредба №14/18.11.2009 год. /л.82/ е установено, че длъжникът С. е с постоянен адрес гр.*** от 12.12.2001 год. и с настоящ адрес гр. *** от 18.07.2014 год.

Справка за семейното положение на длъжника С. не е налична по изпълнителното дело, но между страните е безспорно, че Д. К. С., ЕГН *****, е съпруга на длъжника С. С. С., ЕГН *****. Този факт изрично се признава от длъжника в жалбата до съда и в допълнително подадената молба, в които той сочи, че Д. К. С. е негова съпруга и апартаментът в гр.Козлодуй е придобит в режим на СИО.

По молба на взыскателя от ТД на НАП е изискана справка /л.94,л.136,л.138 от изп.дело, л.34 от настоящото дело/, от която е установено, че на 30.09.2005 год. Д. К. С., с ЕГН ***** е декларирала право на собственост върху 1/2 идеална част от апартамента в гр.Козлодуй, а на 21.03.2003 год. е декларирала и право на собственост върху 1/2 идеална част от имот в гр.София - *** с площ 65 кв.м. в ***. Справката е изготвена на 27.02.2015 год. и в нея е отразено, че данните са актуални към 29.06.2011 год.

По молба на взыскателя от 11.05.2015 год. ДСИ е наложил възбрана върху притежаваната от длъжника С. С. С. 1/2 идеална част от апартамент №13 в гр.Козлодуй , като в писмото на ДСИ до СВ - Козлодуй имотът е описан и с данните по кадастрална карта и регистри - самостоятелен обект в сграда с идентификатор 37798.512.275.1.13. В молбата си взыскателят е посочил, че апартамента в гр.Козлодуй не е единствено жилище на длъжника С.С., като изрично се е позовал на данните от справката от НАП за право на собственост на Д. С. върху жилището в гр.София. За наложената възбрана длъжникът и съпругата му са уведомени на 07.07.2015 год. при приложение на чл.41,ал.2 от ГПК.

Насрочен е опис на имота за 04.08.2015 год., за който длъжникът е уведомен на 16.07.2015 год. със съдействието на органите на МВР /л.140,141/. Описът не е проведен поради поето задължение от длъжника да изплаща задължението си на части, отразено в протокола за опис. В протокола за опис /л.142/ е отразено и изявление на длъжника, че съпругата му няма недвижим имот в гр.София и апартамента в гр.Козлодуй е единствено негово жилище, което е несеквестрируемо.

В следващите години са прилагани различни способи за принудително изпълнение - запор на възнаграждението на длъжника като общински съветник в Общ.С - Козлодуй, запор на банкови сметки, опис на движими вещи, като за част от предприетите действия длъжникът е уведомяват при удостоверен отказ да получи книжата, за друга част е уведомяван със съдействието на органите на МВР, като книжата са изпращани за връчване на настоящия адрес на длъжника: гр. Козлодуй, ***.

По молба на вискателя от 22.05.2020 год. /л.218/ ДСИ е насрочил за 04.11.2020 год. опис на апартамент №13 в гр.***, за което длъжникът е уведомен на 26.10.2020 год. при удостоверен от призовкаря отказ да получи книжата. На тази дата опис не е проведен. Същият е пренасрочван няколко пъти и е проведен на 18.05.2021 год. в присъствието на представител на вискателя, на длъжника и на вещо лице, на което е възложено изготвянето на оценка..

Междувременно, на 22.02.2021 год. ипотекарният кредитор "Юробанк България"АД е уведомен /л.276 и л.277/, че принудителното изпълнение са насочва спрямо ипотекирания имот и той има качеството на присъединен по право вискател.

От направена служебно от ДСИ справка в АГКК-КАИС /л.304/ е установено, че по КККР на гр.София, одобрени на 06.03.2009 год., Д. К. С., с ЕГН ***** е записана като собственик на 1/2 идеална част от имот с идентификатор СОС 68134.4360.413.3.21 - *** с площ 65.12 кв.м. в ***. В справката е отразено, че съсобственици на апартамента при права по 1/2 идеална част са Д. С. и С. Б. С., като двамата са удостоверили правото си на собственост с един документ - нот.акт №52 от 25.09.2001 год., издаден от районен съд.

От представен по изпълнителното дело договор за безвъзмездно право на ползване на имот - общинска собственост №190/23.07.2014 год. на Община Козлодуй / л.293/ е видно, че Община Козлодуй е предоставила на длъжника С. С. С. и членовете на домакинството му - Р. М. Б., ЕГН ***** - майка, и Д. К. С., ЕГН ***** - съпруга, за временно и безвъзмездно ползване за срок от 10 години, считано от 21.07.2014 год. до 21.07.2024 год., общински поземлен имот с идентификатор 37798.507.386, с площ 1983.00 кв.м. и с административен адрес гр.Козлодуй, ***, актуван с АОС №2361/28.05.2013 год.

От представена по делото декларация по чл.14 от ЗМДТ / л.294 -298/ е видно, че на 24.07.2014 год. С. С. С. е декларирал имота на *** пред Община Козлодуй , като е

посочил, че подава декларацията след учредено му право на ползване с договор №190/23.07.2014 год. Същевременно е посочил, че имотът представлява земя и сгради, електрифициран е, има водопровод и канализация. Посочил е също, че подава декларацията в качеството си на единствен собственик /част I, т.5/ на къща с РЗП 150 кв.м. с мазе и таван, построена през 1951 год., и второстепенна сграда с РЗП 30 кв.м. с таван, построена през 1965 год. /част II, таблица 3/, които сгради са построени върху държавен или общински имот / част I - продължение, т.7.2/.

Представена е скица на поземлен имот с идентификатор 37798.507.386 по КККР на гр.Козлодуй, одобрени на 11.12.2007 год. /л.309/, в която е отразено съществуващо застрояване с три сгради с обща застроена площ от 179.00 кв.м., две от които жилищни със застроена площ от общо 133.00 кв.м.. В тази скица е записано, че поземленият имот е с площ 1983.00 кв.м. и е собственост на Община Козлодуй, съгласно АОС от 28.05.2013 год., без данни за други вещни права върху сградите. Записано е също, че последното изменение на кадастралната карта и кадастралните регистри, засягащо поземления имот, е от 11.12.2018 год.

Представено е и становище от главния архитект на Община Козлодуй /л.325/, според което няма издавани строителни книжа за сградите, които не фигурират в акта за общинска собственост, на чиято база е сключен договорът за безвъзмездно ползване на имота. Пак според това становище, представените и обсъдени по-горе скица на имота от АГКК и декларация по чл.14 от ЗМДТ не доказват законност на сградите, които при липса на други документи следва да бъдат собственост на Община Козлодуй.

Така установената и изложена фактическа налага правния извод за неоснователност на жалбата. Съображения:

Съгласно чл.444,т.7 от ГПК, изпълнението не може да бъде насочено върху жилището на длъжника, ако той и никой от членовете на семейството му, с които живее заедно, нямат друго жилище, независимо от това, дали длъжникът живее в него.

Така уредената несеквестрируемост на единственото жилище на длъжника има за цел да бъде гарантирано, че принудителното изпълнение срещу него ще бъде така проведено така, че да не се застраши възможността той и членовете на неговото семейство да преживяват нормално, като не бъдат лишени от единствения недвижим имот, който притежават и чрез ползването на който могат да бъдат осигурени техните базови /основни/ жилищни нужди.

Жалбоподателят длъжник С. С. С. се позовава на несеквестрируемост по смисъла на чл.444,т.7 от ГПК на възбранения и описан недвижим имот, представляващ самостоятелен обект в сграда - жилище с идентификатор 37798.512.275.1.13 по КККР на гр.Козлодуй, с адрес гр. ***, ведно с прилежащи части - мазе , и съответните идеални части от общите части на сградата и правото на строеж върху мястото.

За този имот по делото не е представен документ за собственост - нотариален акт,

договор или друг приравнен на тях документ, същият не е отразен като собствен на длъжника и неговата съпруга в представените по делото няколко справки от Агенция по вписвания, Служба по вписвания гр. Козлодуй, включително такива за цялата страна, като липсва запис за собственици по данни от КККР на гр.Козлодуй и в представената по делото схема на имота /л.72 /.

Въпреки липсата на представен по делото документ за собственост, длъжникът С.С. твърди и поддържа, че той и съпругата му са собственици на апартамента., както и че това е единственото им жилище.

И съдът приема, както е процедирал и съдебният изпълнител, че правото на собственост на длъжника и неговата съпруга е установено и доказано по делото, тъй като съгласно чл.483,ал.1, пр.2- ро от ГПК, проверката на собствеността се извършва чрез справка в данъчните или нотариални книги или по друг начин, включително чрез разпит на съседите.

Правото на собственост на длъжника С. и неговата съпруга върху апартамент №13 в гр.Козлодуй е установено чрез представените по делото справки и удостоверения от НАП и от Община Козлодуй, Дирекция "Местни данъци и такси" за декларирани данни и чрез представения на л.43 нотариален акт за договорна ипотека №81 от 14.12.2005 год. на нотариус №353 в НК с район на действие този на РС-Козлодуй. От последния акт може да се изведе, че съпрузите са придобили правото на собственост върху апартамента с договор за продажба на недвижим имот от 19.10.1990 год., каквото е и отразяването в удостоверенията и справките от Община Козлодуй.

По същия начин - чрез справка в данъчните книги / справка от НАП е по декларирани от собственика за данъчни цели данни /, по делото е установено и правото на собственост на съпругата на длъжника Д. К. С., с ЕГН ***** върху жилищен имот в гр.София - 1/2 идеална част от имот в гр.София - *** с площ 65 кв.м. в ***. Следва да се отбележи също, че правото на собственост на Д. С. върху апартамента в гр.София се извежда и от отбелязването в справката от АГКК-КАИС /л.304/, предвид нормите на чл.37 и чл.38 от ЗККР, според които при съставяне на кадастралните карти и регистри относно собствеността са изисквани данни от НАП / КККР на гр.София са одобрени през 2009 год./ и документи от собствениците.

Затова съдът приема, както е приел и съдебният изпълнител, че към датата на налагане на възбраната и към датата на описа на апартамента в гр.Козлодуй съпругата на длъжника Д. К. С. е собственик на 1/2 идеална част от апартамента в гр.София с площ 65 кв.м. .

Действително, тази собственост не е отразена в представените по делото справки от Агенция по вписвания, Служба по вписвания гр. Козлодуй, но такъв запис липсва и за апартамента в гр.Козлодуй, което сочи на извод за непълнота на данните в АВ или на изготвените справки, но не опровергава извода относно правото на собственост.

При същите съображения следва да се приеме за установено за целите на

изпълнителния процес и правото на собственост на длъжника върху построените в общинско дворно място три сгради, две от които жилищни, находящи се в гр.Козлодуй, ***, които също не са отразени в представените по делото справки от Агенция по вписвания, Служба по вписвания - Козлодуй.

Съдът не възприема твърдението на жалбоподателя за негова грешка при попълване на данъчната декларация по чл.14 от ЗМДТ на 24.07.2014 год. Той е регистрирал като свой настоящ адрес *** на 18.07.2014 год., преди сключване на договор №190 на 23.07.2014 год., предмет на който е само незастроен имот без сгради, като в подадената на следващия ден декларация изрично е посочил, че сградите са негова индивидуална собственост и са построени в периода 1951 год. - 1965 год. върху общинско дворно място. Прави впечатление също, че той е декларирал за данъчни цели само сградите, без дворното място, въпреки учреденото му право на ползване. С писмо от 30.04.2020 год. /л.207/ Община Козлодуй /която е собственик на дворното място/ е посочила, че сградите на ***, са декларирани от С.С. като собственик на сграда, построена върху общински имот, а в становището си / л.325/ главният архитект на Община Козлодуй е посочил, че сградите в имота не фигурират в акта за общинска собственост /АОС №2361/28.05.2013 год.

Всичките тези данни, както и обстоятелството, че длъжникът е търсен и призоваван / чрез призовкар или чрез органите на МВР/ именно на ***, сочат на извод, че жилищните сгради са построени в неустановен период преди съставяне на акта за общинска собственост, длъжникът заедно със своето домакинство живее в тях, счита ги за свои и ги е декларирал като свои пред собственика на дворното място / поземления имот/ Община Козлодуй само един ден след като е сключил договор за ползването му със същия този собственик.

Въз основа на всичко гореизложено настоящият състав на ОС-Враца приема, че възбраненото и описано на 28.05.2021 год. жилище с идентификатор 37798.512.275.1.13 по КККР на гр.Козлодуй, с адрес гр. ***, ведно с прилежащи части и съответните идеални части от общите части на сградата и правото на строеж върху мястото, не е единствено жилище на длъжника и неговото семейство и не е несеквестируемо, по смисъла на чл.444,т.7 от ГПК.

Определение за "семейство" е дадено в §1,ал.1 от ДР на Закон за семейните помощи за деца - съпрузите, ненавършилите пълнолетие деца, както и навършилите пълнолетие, ако продължават да учат, до завършване на средното им образование, но не по-късно от навършване на 20-годишна възраст.

Подведено към конкретния случай, семейството на длъжника е двучленно и се състои от него и съпругата му Д. К. С., като за задоволяване на жилищните им нужди са необходими 40 кв.м. жилищна площ, съгласно чл.2,ал.1,т.2 от Наредба за жилищните нужди на длъжника и негово семейство.

Тези им жилищни нужди могат да бъдат задоволени както чрез ползването на

жилището в гр.София с площ 65.00 кв.м. - съсобствеността дава право на всеки от съсобствениците да ползва целия имот, съобразно предназначението му и по начин, който да не пречи на другите съсобственици да си служат с него, съобразно правата им - чл.31, ал.1 от ЗС, така и чрез ползването на жилищните сгради на *** в гр.Козлодуй, които са със застроена площ от 150 кв.м., според декларираното от длъжника С., и със застроена площ от общо 133.00 кв.м., според схемата от КККР, и които се ползват именно като жилище от длъжника и неговата съпруга.

При извода на съда, че процесният апартамент в гр.Козлодуй е секвестрируем, е безпредметно да се изследва наличието на предпоставките на чл.447,т.7,пр.2 ро от ГПК във връзка ал.39,ал.2 от ЗС, както и на изключението, установено с нормата на чл.445,ал.1 от ГПК. Достатъчно е да се отбележи, че чрез присъединяване на ипотечен кредитор към вече започнало изпълнително производство не може да се преодолява и заобикаля правилото за несеквестрируемост на имуществото на длъжника по отношение на хирографен кредитор, какъвто е вискателят "АЕЦ Козлодуй".

Във връзка с всичко гореизложено, но не на последно място, следва да бъде отбелязано, че установяването на факти, от които страната в изпълнителния процес черпи права, е в нейна доказателствена тежест. Дали едно имущество на длъжника е секвестрируемо или несеквестрируемо, не се установява служебно от съда или от съдебния изпълнител, а се доказва от длъжника, който твърди /или възразява/, че имуществото е изцяло или отчасти несеквестрируемо /решение №125/04.11.2015 год. по гр.дело №5502/2013 год. на ВКС, II-ро г.о./.

В конкретния случай съдебният изпълнител е предприел всички необходими действия за установяване на имуществото на длъжника и неговото семейство, а длъжникът не е доказал възражението си, че съпругата му няма жилище в гр.София. Това възражение е заявено още на 04.08.2015 год. и длъжникът С.С. е разполагал с почти 6 години, за да се снабди с необходимите документи и да го докаже. Със също толкова време той е разполагал и за корекция на подадената от него декларацията по чл.14 от ЗМДТ за имота на ***.Такива действия не са предприети, съответно възраженията и твърденията му остават недоказани и понастоящем. Представените с допълнителната молба две заповеди на Кмета на Община Козлодуй и договор, всички с дата 17.06.2021 год., са ирелевантни, тъй като техен предмет е незастроения поземлен имот на ***, но не и построените в имота жилищни сгради.

При този изход на спора право на разноски има ответникът по жалба "АЕЦ Козлодуй"ЕАД-гр.Козлодуй, който е поискал присъждане на юрисконсултско възнаграждение при условията на чл.78,ал.8 от ГПК.

Възражението по чл.436,ал.3 от ГПК обаче е подадено от изпълнителния директор на дружеството, а не от юрисконсулт, при което разноски в полза на ответника не следва да бъде присъждани.

При тези си съображения, Окръжен съд-Враца

РЕШИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ като неоснователна жалбата на длъжника С. С. С., ЕГН *****, с адрес: гр.*** против действия на ДСИ при РС-Козлодуй по изпълнително дело №342/2013 год. по описа на СИС при РС-Козлодуй по насочване на изпълнението чрез възбрана и извършване на опис на 18.05.2021 год. върху недвижим имот, за който се твърди несеквестрируемост, а именно: 1/2 идеална част от самостоятелен обект в сграда - жилище с идентификатор 37798.512.275.1.13 по КККР на гр.Козлодуй, с адрес гр. ***, с площ по кадастрални данни 78.86 кв.м., ведно с прилежащи части - избено помещение с площ 5.25 кв.м.мазе, и съответните идеални части от общите части на сградата и правото на строеж върху мястото.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на ответника по жалба "АЕЦ Козлодуй"ЕАД-гр.Козлодуй за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____